

Kedves Testvérek!

Beleléptünk egy igehirdetés sorozatba, amiben János evangéliumának szakaszai vannak előttünk egészen nyárig. Keressük azt, hogy mit jelent ez számunkra, mit Isten népe, mint Krisztust kereső, követő emberek az egyéni, közösségi életünkre nézve. S keressük arra nézve is a válaszokat, mit jelent ebben a világban élni, jelen lenni, a része lenni a teremtettségnek, odafigyelni rá, élni a gazda szerepünkkel, amit Isten ránk bízott a teremteskor. Felfelé figyelünk, várjuk, hogy ez átformáljon belülről és kifelé tekintünk, feltéve a kérdést: hogyan akar használni minket Isten, hogyan formálja a jelenlétünket a környezetünkben. A sorozatban hosszú út van előttünk, nem feltétlenül könnyű a megértés! A fókuszban a szemlélet formálódása áll: ezt kérjük Istenünktől. Formálja a szívünket, a látásunkat és ebből fakadóan a cselekedeteinket is. Az elmúlt vasárnap erről volt szó: Isten a gazdája a világnak, a mi feladatunk pedig a megőrzés, a jó gazda jelenléte. Hálaival élhetünk az Isten ajándékaival, de semmiképp sem zsákmányolhatjuk ki a természetet, a környezetünket – a másik embert sem. Az Istentől elszakadt ember alapvetően pusztítja a környezetét, felemészti azt. A teremtettségi állapotunk alázatra hív, odafigyelésre, törődésre azzal az ajándékkal, amit Isten adott nekünk ebben a világban, egymásban. A mai Igénkben Jézus követése, a tanítványi lét lényege van előttünk. Jézus elhívja első tanítványait, hogy kövessék Őt.

1. Tanítványi lét: Isten aktív, Ő a középpont...

A tanítványok elhívásának egyik központi jellegzetessége az, hogy nem a tanítványok választanak. Nem egy katalógusból kiválasztják a számukra legmegfelelőbbet, nem elmennek egy válogatóra megnézni, melyik mester a legalkalmasabb. Nem ajánlások és jó tapasztalatok alapján döntenek. Nem a legizgalmasabb, legújabb trendek kezdik követni. A helyzet az, hogy Isten aktivitását, kezdeményezését és cselekvését látjuk itt a történetben. Jézus jelen van és Isten cselekszik. Ébreszti a szomjúságot, intézi a helyzeteket, hogy történjen meg a találkozás. Az Ő követése lesz fontos, a neki való engedelmség, az Ő akarata, az Ő szolgálata, a Hozzá való tartozás. Szöges ellentétben van ez azzal, ahogy ma sokan gondolkodnak az istenkapcsolatról és arról, aminek a középpontjában a saját döntés, a saját választás van. És igazából ez nem ma kezdődött, talán a pietista ébredések idején. Sok áldás származik a személyes döntés hangsúlyozásán, de ennek is megvan az árnyéka. A valóság, hogy jó, hogy ha a személyes döntésünknek éltük is meg a folyamat elejét, egy ponton tudatosul, hogy Ő döntött felőlünk, Ő irányít, Ő a kezdeményező, az aktív. És legfőképpen: Róla kell, hogy szóljon a tanítványságunk, nem pedig magunkról és az állandó önmagunk körül forgásról. Krisztus követésének lényege elsősorban nem az, hogy mi éppen, hogy vagyunk lelkileg, mennyire érezzük Őt közel vagy sem, hanem hogy cselekedjünk-e mennyei Atyánk akaratát, tudjuk-e élni azt, ami az Ő követésével jár. Újra és újra meg kell állnunk Isten előtt és kérni, hogy szabadítson meg attól, hogy a Krisztus követésünk, a tanítványi létünk ne önmagunkról, hanem Róla szóljon.

2. Személyes, személyre szabott törődés

Ezzel együtt a tanítványi létnek megvan a személyre szabott dimenziója is. Csodálatos, ahogy a történet szövődik. A Keresztelő János körülött lévő szomjazó emberek közül felismerik, hogy itt tényleg az Isten Báránya van. Véletlenszerű találkozások, ellenállhatatlan vonzás és az emberi kapcsolatrendszeren keresztüli hálózatosodás: egymásnak adják a hírt: megtaláltuk! Itt van! Miközben a tanítványi lét középpontjában Krisztus áll, Ő szabályozza és irányítja, közben azt látjuk, hogy fel van jegyezve a tanítványok neve, sőt, új nevet is kapnak (például Péter). Itt áll előttünk a valós reakcióik megörökítése: láthatjuk a hívást, ami eléri őket, látható a kételkedésük és a bizonyosság is, amit megkaptak. A tanítványok, miközben az élő Isten kerül az életük középpontjába, nem feloldódnak, nem elveszítik személyiségüket, nem válnak arctalan robotokká. A bűn torzítja el az embert, a gonosz jelzője a „szétdobáló”, a bálványimádás kegyetlen és kérlelhetetlen sötét erői hozzák az ember fizikai és lelki halálát és szétesését. Krisztus követői ebben az odaadásban és önfeladásban nem esnek szét, nem fordulnak ki magukból, hanem inkább magukra találnak, összerendeződnek, helyre kerülnek. Olyanok lesznek, mint a dülöngélő vitorlás, ami megfelelő tőkesúlyt kap. Stabilitás, hogy aztán a Lélek szele, ha fúj, képesek legyenek suhanni a vízen.

3. Tanítványi lét: folyamat

Csodálatos látni, ami elindul Krisztus követésével. Olyan, mint egy beinduló kémiai láncreakció. Olyan, mint egy belendülő zenei futam, egy kiteljesedő polifónia. Olyan, mint a meglendülő cselekmény, sok-sok szál összekapcsolódása és egy mintázat kirajzolódása a történetben. Folyamat kezdődik, mert Isten

folyamatokban gondolkozik és tudja, hogy a tanítványságot tanulni kell. Igazából élethosszig. Krisztus követői elindulnak, lelkesednek, botladoznak, megértenek dolgokat, aztán meg nem értnek. Hisznek és olykor hitetlenkednek is. Elfordulnak, visszatálnak. Úgy tűnik, teljesen elvesznek és elsodródni, de aztán visszavonzza őket az ellenállhatatlan szeretet. Mert az, aki ezt a munkát elkezd, nem adja fel. Az élő Isten hűsége és az Ő ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok. Hadd kérdezzem most meg: hol tartasz ebben a folyamatban: elindultál-e már...? Nem fáradtál-e meg? Lendületben vagy-e, vagy megfáradtál? Hirdetem neked az evangéliumot, hogy Ő hív ma is, összehív, visszahív és azt szeretné, ha hazatalálnál Krisztust követve.

4. Nem olyan, mint várnád

Nagyon sok meglepetés éri Krisztus tanítványait. Semmiképp sem töretlen fejlődés áll előttünk, ahogy az előbb is említettem. Lemondás, alázat, szenvedés... ez is a része. Kemények Jézus szavai: el kell veszíteni magunkat, a saját odaadón követni? Miért vállalna bárki is ilyet?

„27 Ekkor megszólalt Péter, és ezt kérdezte: Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, hát velünk mi lesz? 28 Jézus erre ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, a megújult világban, amikor az Emberfia beül dicsőségének trónszékébe, ti is tizenkét trónszékbe ültök, és ítéletet tartotok Izrael tizenkét törzse felett. 29 És mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevéért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet. 30 De sok elsőbből lesz utolsó, és utolsóból első.” Mt 19, 27-30

Ha nem is értjük teljesen, ezt mondta a Mester. Többet fogsz látni, mint gondolnád. Többet fogsz kapni, mint érdemelnéd. Mert az egész a kegyelmen alapul és nem érdem szerint működik... azaz mégis. Krisztus érdeme szerint.

Az 51. versben Jézus Jákób álmára utal Nátánáelnek és a többieknek. Jákób teljesen váratlanul, a legsötétebb éjszakán, menekülve a testvére elől, halálos fenyegetettséggel, az ismeretlenbe tartva a pusztában a teljes kapcsolati vákuumban kapja ezt az álmot: látja a nyitott mennyet... Isten angyalait. Váratlan, ellenállhatatlan megerősítés és találkozás. Összehasonlíthatatlanul több, mint azt várhatta volna.

Ez a tanítványi lét ajándéka: az összehasonlíthatatlanul több és gazdagabb élet minden megtörtségével és nehézségével együtt.

5. Globális távlatok

Mit jelent számunkra a személyes életünkben tehát a tanítványi lét? Azt, hogy alapvetően nem azt az utat járom, amire leginkább vágnék, hanem amiben követni tudom az én Uramat és Megváltómat, Jézust. A követés pedig engedelmisség, lemondás, odaadás, szolgálat, önfeláldozás. Ezek a szavak rendkívül népszerűtlenek lehetnek egy fogyasztói kultúrában. Nem az aszkéta életmódot jelentik, hanem a tudatosan, hitből vállalt józanságot. Krisztus követése egy olyan iga (Mt 11,29-30), ami az embert boldoggá teszi, de mindenképpen kellemetlen, olykor fárasztó és küzdelmes.

Mit jelent a közösségünkben? Hogy egymást nem gyanakodva szemléljük, nem közönyösen eltűrjük, hanem testvérnek látjuk, aki koránt sem tökéletes, de mégis, Krisztushoz tartozik és ezért összetartozunk. Akkor is, ha ő máshol tart a tanítványi úton, mint én. A tanítványi lét egymás felé is működhet: versengés és kontroll, érzelmi manipuláció és hasonlók helyett szolgálat, odafordulás, bizalom, alázat, szeretet és ilyesmi.

S végül mit jelent a tanítványi lét arra nézve, ahogy a teremtett világban élünk? A világban a globális folyamatok károsító hatásainak egy jelentős részéért az ún. keresztény „nyugat” a felelős. Olyan országok, ahol elvileg uralkodó a kereszténység. A környezettudatos élet elég sok önfeláldozást, lemondást igényel, a szokásaink megváltoztatását. Ezért ennyire reménytelen, hogy globálisan bármi változni fog jelentős mértékben.

Krisztus követőjeként az önfeláldozó, józan és mértékletes életvitel természetes velejárója a tanítványi létnek, ami nem pusztán jól megfontolt közösségi érdek, hanem Istent magasztaló életmód. A fogyasztói mentalitás bálványimádás, a fejlődésbe vetett hit, a birtoklás stb. bálványáé.

Halljuk meg ma a hívást: Jöjjetek! Kövess engem! Először! Újra! Része vagy a történetemnek. Egésszé leszel, gyógyulsz a velem való kapcsolatban. És így lehetsz áldás a világ számára is!

Ámen!

Thoma László